

ION-LIST

LETO III.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 14

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, števil. 10.644. Naročnina četrletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

Zemlja na ražnju

Mars: „Peci se, peci zemljica mila, da me, požrešneža, boš nahranil!“

Prihodnja številka bo izšla začetkom avgusta meseca.

CENJENI NAROČNIKI!

S prav majhno izjemo so se naši naročniki uvidevno odzvali opominom uprave. Še enkrat opozarjamo: Ni nam ljubo terjati z opomini, rajši vidimo, da vsakdo na obvestilo o potekli naročnini odgovori z nakazilom vsaj četrtletne (din 9.—) naročnine. Kdor pa nakaže din 30.— ima vse leto mir pred nami.

„Avtentična“ poročila

Nekje v Romuniji. Smo v vojnem stanju. Dnevno ekzerciranje je monotono, čuje se le strogo povelje: »Na desno!«

Nekje pri Romuniji. A život teče dalje! Vse v najlepšem redu, dobili smo celo — šole. Velika sprememba je nastala v prometnem redu. Napisi vljudno opozarjajo: »Gospoda, po levi!«

Nekje na Madžarskem. Zaznamovati je velik apetit po bližnji okolici. Bojimo se le, da imamo večje oči kot želodec.

Orano. Pregovor: »Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima,« smo postavili na glavo; Angleži smo in dobro vemo kaj je dobiček, zato nismo dovolili, da bi francosko brodovje prišlo eventuelno **nepričakovano** v naše luke.

Nekje v Bosni. Mirna Bosna ni več tako zelo mirna. Za poplah skrbe prišleki, ki spreminjajo mirno Bosno v pribežališče grešnikov.

Ježico pri Ljubljani so nekateri že prekrstili v **Ježico** — vsled nemale jezice pešcev, ki zamerijo ljubljanski tramvajski upravi, da ji ne šine v glavo napeljati »šine« tudi v dokaj obljudeno Ježico.

PRODOR RUSOV NA ŠTAJERSKO

Rusko prodiranje nima meja. Naravnost neverjetno in vendar resnično je, da so prodrli že na Štajersko. Z neverjetno naglico in lahkoto so zasedli — Vurberški grad. Protestne note jim do danes še ni nihče izročil.

JULIJSKI VZDIH

(Iz albuma gospoda Kameleona. Napísano, ko je bilo že vsepovsod pasje vroče.)

Včeraj bil še Rusofob,
danes Rusofil;
vse, kar sploh mogoče je,
vse sem že jaz bil.

Svoji k svojim

VARNA LUKA - BANJA LUKA

Trgovska ladja vsaka,
na morju je boječa,
boji se da ne sreča
se z mino, ki jo čaka.

Zelo boji se vojne,
zato beži — njen cilj je:
— varna luka!

Zakaj jeziš se Božo,
če jaz, ki sem bogat,
skrbim za svojo kožo,
ne morem v miru spat.

Zelo bojim se vojne,
zato bežim — moj cilj je:
— Banja Luka!

NOVI IZUMI

Po naročilu hotre Smrti so človekoljubni človeki izumili že marsikaj človekoljubnega, kar iz človeka z znanstveno natančnostjo naredi človeški okostnjak. Za bodočnost človeškega človeštva so pa zdaj tako mimogrede izumili važno reč: dišečo žarnico. Ta žarnica bo razžarjala v naše nosove različne dišave. Izpopolnili jo bodo v toliko, da bo na brezmesne dneve dajala mesne duhove in potem, v daljni bodočnosti duhove vsega tistega, kar bo človeštvu manjkalo.

V BOKSARSKI TEKMI

za evropsko prvenstvo je nekaj tekmovalcev že odstopilo. Športni strokovnjaki za najtežjo atletiko obetajo zdaj zadnjo rundo, ki pa ne bo čisto zadnja. Svetovni trenerji obetajo namreč nove partnerje, nekatere bolj malo, druge pa prav vražje strenirane, ki utegnejo odnesti boksarski pokal, četudi bo že zelo počen.

V SIRIJI

pridelajo ogromno sira, zato se dežela imenuje Sirija. V zadnjem času so bili najboljši odjemalci sirskega sira diplomati, ki včasih zelo radi sir jejo. Za sirijski sir se zanimajo tudi vojščaki in vojskovodje. Splošno zanimanje za Sirijo in sirijski sir so pa dvignili brezmesni dnevi. Pri nas imamo tri take dneve na teden, zato gre tembolj sirijski devet in dvanajst brezmesnih dni na teden, zato, zato gre tembolj sirijski sir v denar. Le to je nevarno, da se v Siriji ne bo preveč zasirilo in bo namesto sira samo sirotka.

NA TRGU

»Ali so črešnje črvice?«

»Ne! Saj jih ne bi smela prodajati. Danes je vendar brezmesni dan.«

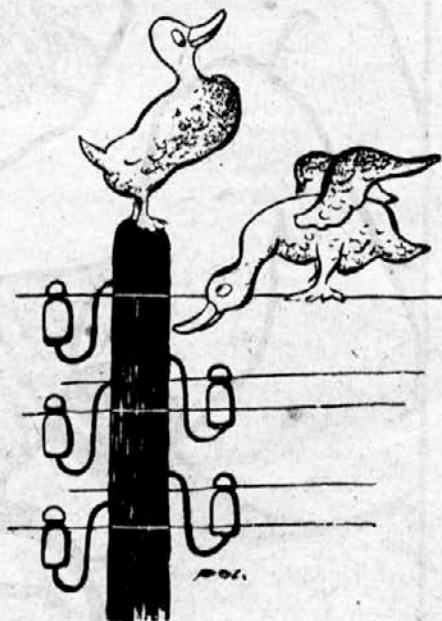
RAZLIKA

V svetovni vojni št. 1 je vojak padel in je bila s tem zapečaten njegova usoda. Če je padlo več vojakov, je bila zapečaten tudi usoda njegove čete, njegovega polka, njegovega cesarstva.

V svetovni vojni št. 2 tudi padajo vojaki. Pravi padalci padejo po večkrat. Ko prvič padejo, so šele na fronti in še zdaleka ni zapečaten ne njihova usoda in ne usoda njihovega polka. Tedaj se zanje šele začne prava pesem. Navadno jo zapoje na strojnice.

To nas uči, da je za marsikoga danes šele tam začetek, kjer je za drugega že konec.

Na brzojavni žici

1. raca: »Kaj se pa tako priklanjaš?«

2. raca: »Iz vljudnosti! Ne slišiš, koliko rac leti pravkar mimo?«

Vročina pripeka

*Vročina pripeka in žito zori,
žanjice, na polje, ker res se mudi!*

*Zdaj vse dozoreva za žitje in smrt,
povsod bela žena razgrinja svoj prt.*

*Politikom tudi že v klasje gre vse,
kar jim pri sejanju poprej ne zamre.*

*Vojščakom zorijo vice, nebesa,
za mrtve pa náred so zlata kolesa.*

*Nevtralcem najbolje še žito zori,
za štruce in hlebce gorijo peči.*

*Največjo pa štruco pripravljajo tam,
kjer vsak dan na mizi je dober
ham-ham.*

*Srce se jim smeje, zakaj tudi ne,
saj vse kot namazano dobro jim gre.*

*Kjer kruh je pri hiši prijaznih ljudi,
tam dobrim sosedom se dobro godi.*

Kaj izgubljam?

(Poročilo urada za najdene predmete)

2 denarnici iz rujavega usnja — prazni;
17 moških dežnikov;

1 aktovka iz navadne kože, polna časopis-
nih izrezkov o zadnjih političnih dogodkih;

1 damska denarnica iz zelenega usnja z
ogledalcem, pudrom, šminko in raznimi na-
slovi;

2 svežnja delnic »Pohorske železnice«;

1 umetno zobovje;

6 parov kopalnih hlač;

1 zvezek ljubavnih pesmi;

1 precizni kompas;

1 hranilna knjižica »Slovenske banke«;

5 kovinskih emblemov neke države;

3 svežnji vitrihov in raznih ključev;

1 »geografski atlas«;

2 legitimaciji za brezplačen prevoz po vseh
železniških progah.

Oba sta se jokala

Zgodelo se je, da je ljubi Bog sklenil, da se spusti iz visokega neba med nevtralce na zemljo, da bi videl, kako poteka življenje na onih nekaj desetih klafter mirne zemlje, kjer ne razsaja še bojna vihra. In tako ga je zaneslo naravnost v naš prelepi Maribor. Zakaj ravno v Maribor res ne vem, mislim pa, da je imel smolo in mu je veter bil nasproten, ali se pa je hotel prepričati, če je letos tudi toliko prahu vkljub dežju, kot ga je bilo drugega leta. Bog Otec je zaprl padalo, se spremenil v dobrodušnega človeka in jo mahnil po mariborskih ulicah. Na cestah razen abiturijentov z žarečimi lici in brezpomembnim nasmehom ni bilo nikogar; ostali naš narod je bil namreč razdeljen med gostilne, za mizami sedeč in pivo lokajoč.

Bog Otec stopi v prvo gostilno. Tam se je pilo in hrupno razpravljalo, s pestmi tolklo po mizah, da so kozarci poskakovali in se je »hanzel« penil v čašah, kar sicer ni njegova navada; z eno besedo — vse je bilo veselo, razen enega člana našega naroda, ki je bil mrk in žalosten. Bog pa je vprav k njemu nameril svoj korak, se vsedel za njegovo mizo in ga vprašal čemu je tako žalosten.

»Kaj bi ne bil!« se obregne naš človek. »ko pa nimam službe in ne vem, kaj bodo jedli otroci in žena!«

»A, če ni hujšega, se pa res ne izplača biti žalosten. Pojdi domov in vse bo v redu!«

Mož gre domov in najde doma denarno podporo Ženske pomožne akcije.

Bog Otec gre dalje in pride na vrt okoliške gostilne. Tudi tam je bilo vse veselo, razen ene samcate mladenke 40-let in deviške snažnosti, ki je tako mloko jokala, da se je Bogu skoro srce preparalo od vrha do tal; sklenil je tudi njej pomagati iz zadrege.

»Čuj žena, čemu jokaš?«

»Kaj bi ne jokala! Sicer pa, gospod, kaj vas to briga! Saj mi tako ne morete pomagati!«

»Morda pa! Kaj veš?« in Bog se na skri-

vaj nasmehne zavedajoč se svoje vsegamo-
gočnosti.

»Le povej mi, kaj ti leži na duši, in resnično, resnično povem ti, pomagal ti bom.«

»Kako neki, ko pa ne gre. Tako mlada sam še in lepa, pa nimam moža in tako rada bi ga imela!«

Bog ji je rekel: vstani in pojdi domov, vse bo dobro!«

In ženi je še tisto noč odleglo...

Bog Otec gre dalje. Kar tema se mu je delala pred očmi od nesreč, ki preganjajo staro in mlado. Pride do buffeta in še vanj sklence pogledati; nič zaskrbljenih obrazov ni videl, samo okrogla lička lepih točjak. Že je hotel zopet drugje pomagati nesrečnemu narodu, kar se mu ustavi oko na jasi sredi redkih kocin.

»Kaj pa ti tuhtaš, bratec moj ljubi?«

Jasa spremeni svojo lego, nagovorjeni obrne kvišku dvoje nedolžnih in sramežljivih oči in poln zaupanja pogleda v tujčevo lice.

»Pišem.«

»Joj, sirota uboga, komu pa pišeš?«

»Večinoma cenzuri in deloma bravcem.«

Tedaj so se mu udrle solze po licu.

»Le nič ne joči, vse bo še dobro, pomagal ti bom« ga skuša pomiriti dobri Bog.

»Kaj pa pišeš?«

»Dvakrat mesečno vice za »Toti list« in kdorkoli si, rotim te, usmili se me in pomagaj mi!«

Bog Otec pa ni utegnil več ust zapreti od samega presenečenja; topo je gledal predse in zamrmrljal: »Ne, tebi zaenkrat res ni pomagal!«

Dolgo sta oba molčala.

Nato pa bridko zajokala...

NA POLITIČNEM ZBOROVANJU

Govornik: »...Potrebna je popolna preorientacija. Vse, kar je negativno, mora izpasti, prosto pot vsemu pozitivnemu! Ničesar ne smemo obdržati, kar je bilo doslej negativnega. V vsem izražanju mora biti pozitivnost...«

Poslušalec (sosedu): »Aha, odslej ne bomo več rekli negativno brezmesni dnevi, ampak pozitivno — krompirjevi dnevi.«

POMEN BESEDE.

»Kako imenujemo človeka, ki govori nerresnico?«

»Lažnjivec.«

»In človeka, ki govori resnico?«

»Bedak.«

PROFESORSKA.

Profesor učencu: »Mirkec, skoči k meni domov po uro. Pozabil sem jo na nočni omari!«

Profesor potegne čez nekaj časa uro iz žepa, jo pogleda in pravi: »Mirkec pa dolgo hodil!«

Zapreke padajo

Prva je zapreka že na zemljo pala,
za naslednjo rada bi Evropa znala.

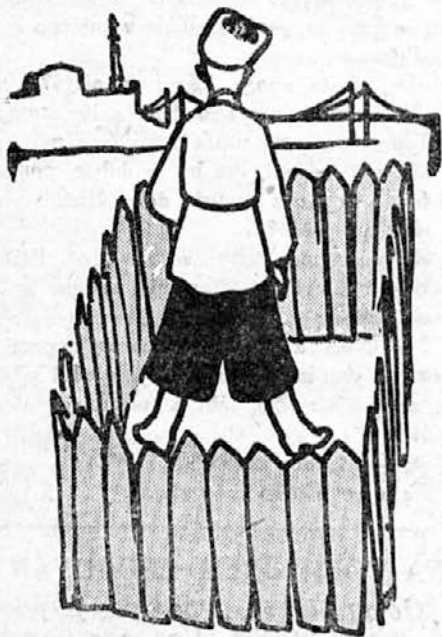
Beli medved

Dvajset let je mirno gledal,
kaj v Evropi se godi,
zdaj naenkrat pa maršira
že po Besarabiji.

Ga ne briga, kaj kdo pravi;
pride pa lepo čez noč,
preden sploh na to pomisliš,
da bi koga zval v pomoč.

Medved giblje se počasi,
je pa pametna žival.
Kdor o tem še ni na jasnem,
morda v kratkem bo spoznal.

Kako si Janezek predstavlja

diplomata Plotnikova

Vrednote

Največ je vredna glava — z zlato čeljustjo.

Največ je vreden prijatelj, ki je zelo daleč.

Največ je vredna oborožena nevtralnost.

Največ je vreden čenar tedaj, ko ga za pravljajo.

Najboljši časopis je tisti, ki je tiskan na najmekkejši papir.

Najcenejši radio-aparat je najboljši, ker radi motenj ne sliši poročil.

Največ je vredna hiša v — Banjaluki.

Najdražje orožje je — marela.

Najboljša valuta je — optimizem.

Najslabša valuta je danes — zlata.

Najdragocenejše zemeljsko bogastvo je — krompir.

Najcenejša nočna razsvetljava pa so vražnji reflektorji.

Najdražje prevozno sredstvo je pač tank.

ŽELEZNI ČASI

Živimo v železnih časih.

Od železa zavisi usoda narodov in držav. Kdor ima železo, je lahko železen in si more narediti železno armado. Pa petrolej je potreben.

V Romuniji nimajo dosti železa, pač pa imajo Železno gardo.

Le petroleja zmorejo od sile veliko.

Razen petroleja imajo na Donavi tudi Železna vrata.

Zato je Romunija železna država in je samo po sebi umljivo, da je v njej zavlada Železna garda.

Nove knjige

»Kje so francoske ladje?« Zapim: va družabna igra. Se igra združeno z igro »Človek, ne jezi se!«

»Banja Luka, slovenska Meka«. Turistični prospekt s točno označenimi parcelami in cenami tega slovenskega oporišča na jugu naše države.

»Besarabija hoče nazaj k Rumuniji«. Senzacionalno delo. Založba RLK (Romunski lažnjivi Kljukec).

POZNA GA.

Zaročenec (svoji bogati nevesti): »Ah, draga Sonja, čim sem se davi zbudil, sem mo al takoj misliti na tebe.«

Zaročenka: »Moral? Gotovo te je prebudil kak upnik.«

SUŠA.

Popotnik: »Oprostite gospod, tujec sem! Ali bi mi morda pokazali restavracijo, kjer bi lahko poceni kosil?«

Gospod: »Tamle na vočalu lahko kosite za kovača.«

Popotnik: »Sijajno! Ker ste že tako prijazni, bi vas še rad vprašal, kje bi lahko dobil tistega kovača?«

OTROŠKA USTA.

Voda je utrdila gospodu profesorju zdravje in od takrat zahteva, da se mora njegova družina vsak dan kopati. Njega dne so dobili novo dekle. Ves teden ni porabila prilike, da bi se okopala, kar je v hiši vzbuilo splošno nevoljo. Končno se je štiriletni Janezek čutil poklicanega, da posreduje.

»Micka«, je rekel, »ali ne veste, da bi vas papa rad gledal, kadar se kopljete?«

KONTROLA.

Papček: »Kadar se umijem, pogledam vedno v zrcalo, da vidim, če imam popolnoma snažen obraz. Ali ti tudi tako storiš?«

Janezek: »Ne, ker jaz vidim to na brisači.«

V BOLNICI.

Počniku so merili toploto in mu vtaknili termometer pod pazduho ter ga tam pozabili. Šele čez uro so to opazili.

Usmiljenka: »Ojej, celo uro že držite termometer pod pazduho.«

Bolnik: »Nič ne de, samo če pomaga.«

RUSKE ČETE

so se razkropile vzdolž Besarabije in je zato ostala Romunija čez noč brez Arabije.

VESELO OZNANILO

Vsem ribam sveta! Težkoče s prehrano, ki so se pojavile prejšnje tedne, so premagane. Vendar dobave niso enakomerno razdeljene na vse oceane sveta. Računali smo, da bo na Tihem oceanu kaj več pošilk in tudi v Sredozemskem morju bi bilo možno dobaviti malo več hrane. Vendar se je promet spet odprl. Ribe ob ameriških in japonskih obalah naj se potrudijo na severno afriško stran in na Atlantsko morje, seveda v evropsko območje. Ob afriških obalah so prispevali za hrano dose-danji prijatelji v plemeniti tekmi za dobrobit našega rodu. Drugod pa v sovražnih tekmah vedno kaj kane v naše lonce.

Naša bodočnost je torej zajamčena!

Aprovizacijski odbor
vesoljnega ribjega rodu.

ON IN ONA.

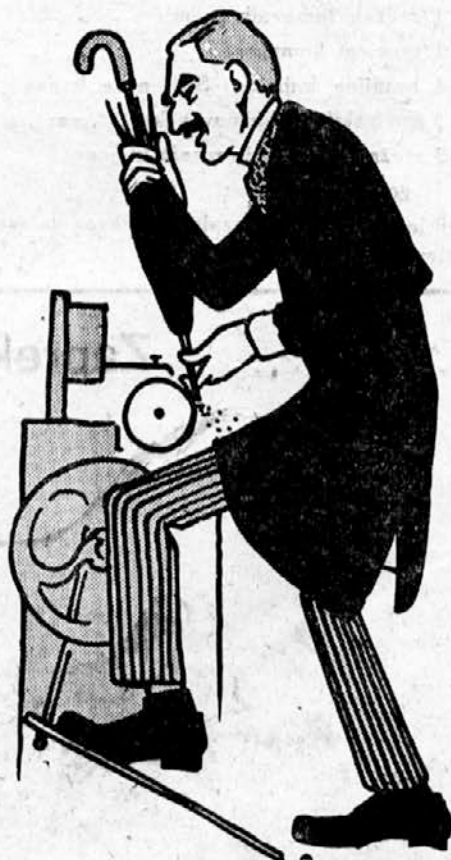
Nevesta: »Ali mi boš vedno zvest?«

Ženin: »Kaj sem mar prerok, da bi to vedel.«

PREVIDNOST

Ne jezimo se na Forda,
če ne da nič več na Forda.

Brusi, brusi . . .

Ker so vedno bližje Prusi,
Chamberlain marelo brusi.

DOGNANJE PRED MESNICO

— Saj sem vedel, da gre v tretje rado...

D. Goflja:

Položaj

»Nastal je julij, tisti čas, ko v soncu svet se kuha, ko suha polja, njive so in tudi — grla suha!«

Tako pisali včasih smo, — morda celo še huje —, a letos to se spremeni, saj venomer dežuje.

Ta moča za človeka ni, je dobra le za gobo, podobni Abesincem smo res s to deževno dobo.

Edino, kar je suho še pri nas, so res le — grla, v slovenskih grlih suša ker nikdár ne bo izumrla.

In komur grlo ne osuši se ravno radi žeje, se zbog — jezika to zgodi, ki suka se brez meje!

Drugače smo v deliriju radi dogodkov stalno, očala črna nosi vsak, zato vse vidi — kalno.

Nobeno delo se brez hib ljudem več ne razvija; brezhibno nekaj le samo deluje: — fantazija!

Ta sliši travo rasti pač in tudi planke peti: za vsakim oglom vidi vsak — vohune tri čepeti.

Zaprli so nekje moža — špijon nevaren bil je! Zares pa bil — profesor je, ki hrošče tam lovil je.

Drugače pa napredni smo — vse stalno se dviguje,

zlasti draginja, ki nam vse blagajne izpraznjuje.

In česar ne razruši še ta vojna vilhrajoča, to nam neurja rušijo, to pokončuje — toča...

Premaknjene spet meje so: ob Španiji so Prusi, ob Baltiku in Nemčiji, ob Donavi pa — Rusi!

In kadar plane vse po njem, ki tlačijo ga reve, tako vsak sosed stavi zdaj Romuniji — zahteve.

Zahtevati ves Daljni vzhod Japonska se ne stidi, kdo to zameri Azijcu, ko isto — v Evropi vidi?

Francoz nič več ne Sirije zdaj bojevati sili: v sterilni se senilnosti pač vsak nagon — omili!

Pravilo staro nam veli: kdor mlad je, le zmaguje! Zato bog vojne in možgan naj — starih nas varuje!

USMILJENA KUCHARICA.

Gospa: »Slišite, Tončka, zdaj pa mora biti enkrat tega konec! Tri mesece ste že pri nas za kuharico in moj mož se vedno pritožuje. Enkrat je juha zanič, drugič je riba zasoljena, tretjič...«

Kuharica: »Oh, gospa, kako se mi vi smilite. Takega moža, ki vedno sitnari, bi pa res ne marala imeti!«

Grafološki kotiček

Krtačnik, Ljubljana. Ste zelo prijazen človek; navadno zahtevate od vsakega vse. Z dolžnostmi in obveznostmi, ki ste jih prevzeli, radi odlašate. Vaš pisalni stroj še tudi niste plačali.

Minka Podrčaj, Dama ste od nog do glave. Vaše vedenje je predmetno. Ste velikopotezna in uvidevna, toda ozkosrčna in malenkostna. Kot grob molčeča narava, izblebetate vsako Vam zaupano tajnost.

Tono Klanec. Izhajate iz malih razmer. Vaši prerano umrli starši so imeli veliko bojev. Sestre so, razen Anice, vse poročene. Najstarejši brat je pred petimi leti odpotoval v Ameriko. Od takrat ni bilo od njega glasu. Najstarejša sestra ima že dvojce šolobveznih otrok. Vaša žena ima razmerje z menoj.

Rozika Poglajeva. Iz Vaše pisave je razvidno, da imate prste na roki in ste ženskega spola. Zjutraj vstanete in se oblečete. Zvečer se slečete in se vlezete v posteljo. Pred sabo imate prihodnost. Za sabo preteklost.

Orion. Če bi se pisali Arion mesto Orion, bi bili grški pesnik. Ker se pa pišete Orion, o vas nismo orientirani. Ali ste mogoče Orientalec? Vaš svetovni nazor je vzbočen.

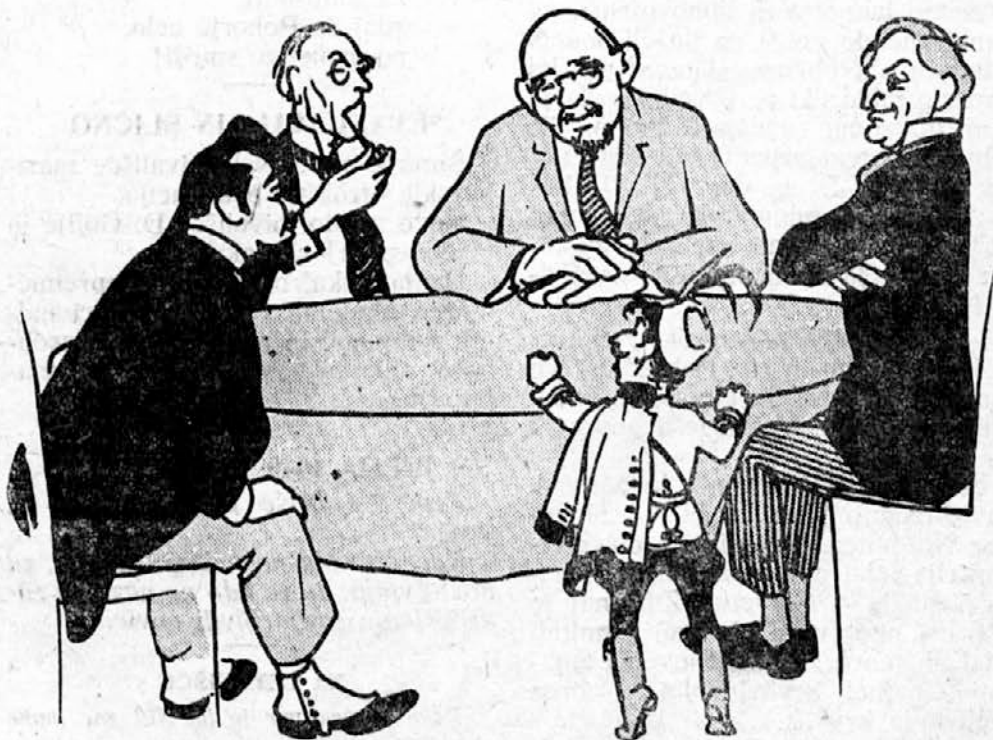
Ljudožrc. Ne moremo Vam odrehati neke vrste občutja za pravičnost. V uredništvo pa ne hodite!

DOBRI ŽIVCI.

Stari Koren gleda skozi okno. Nenadoma leti nekaj mimo njegovega nosu. Medtem prihitel njegov sin in vpije: »Atek, atek, babica je padla s strela!«

»Kaj se pa dereš! Saj vendar sam vidim!« mu odgovori oče mirno.

Tudi on je udaril po mizi

in odločno povedal: »Zahtevam!«

— Dandanašnji čas je že res vse na glavo postavljeno. Francozi so prekinili diplomatske odnose z Angležmi, mesec julij pa je že bolj — april: sonce, vročina, dež, mraz — manjka samo še kakih snežnih zametov...

— Za nekaj pa je le dobro, da bo »Mariborski teden« uprizorjen »pozneje«. Letos bi namreč vsekakor morali izpopolniti stalno zbirko razstav z razstavo dvoreznih nožev, političnih namreč. In za to razstavo »Mariborski teden« ne bi premogel primerno velikega prostora pred dograditvijo Hutterjevega stanovanjskega orjaka...

— Srečnik ali pa nesrečnik je grajski Julij Guštin: on ima god od 1. do 31. tega meseca. Vsak dan je namreč — Julij...

Tudi sodne počitnice so izbruhnile. Veselijo se jih sodniki in skromnejši zločinci, ki jim je ta čas prizanešeno...

— Nekaj primerov zastrupljenja z gobami je spet. Torej hodijo ljudje radi gob po — gobe...

— Včasih so dež preganjali s streljanjem v oblake. Danes je ravno narobe: ker preveč streljajo v oblake, menda vedno dežuje...

— Slovenci premoremo včasih celo nekaj humorja in duhovitosti: oni dan je nekdo nekje na deželi ponoči odstranil iz bližine nekega potoka napisno tablo, ki je povedala, da je tam dovoljeno napajati živino. To tablo je potem pritrdil nad vrat, neke gostilne. Drugi dan, bila je baš nedelja, so se mimoidoči nakrohotali do solz, ko so brali napis na gostilni: »Tu je javno napajališče za živino!«

— »Rodoljuba iz Amerike« so krenili na Teznu in na Pobrežju. Saj tam res potrebujejo ameriških rodoljubov. Mogoče bi jim le-ti popravili — ceste!

Nek slovenski dnevnik je poročal, da je izumitelj tankov bil — Slovenec. No, potemtakem imajo poleg izumitelja letal največ zaslug za zmagi Nemčije — Slovenci. Zdaj naj še tisti list ugotovi, da je tudi izumitelj letal Slovenec, pa smo Slovenci zmagali v najbolj krvavi vojni — brez preliivanja krvi...

— Poleg največjega stanovanjskega bloka Hutterjevega in največ-

je garaže v Sloveniji premore Maribor tudi največ padalcev na srednjih šolah — torej vsestransko prvenstvo...

— Celje se razburja radi pomanjkanja zapornic na železniškem prehodu v Medlogu. Zakaj neki, ko pa ta prehod doslej še ni rodil niti pol stotine mrtvecev? Drugod imajo dandanes že več milijonov žrtev, pa jih nemo prenašajo. Sicer pa: Celjani naj bojkotirajo ves Medlog, pa ne bo nobenih nesreč tam več. Druge rešitve ni.

— V Ljubljani sta se preizkusila S. K. Kranj in S. K. Mars, na kar je Mars izgubil. To je edini Mars, ki izgublja.

— Vlomilci vlamljajo v pisarne odvetnikov. Če po drugi strani pomislimo, da jih odvetniki še poklicno zagovarjajo, lahko ugotovimo resničnost pregovora: nehvaležnost je plačilo sveta!

— Zakaj so Francozi izgubili vojno? Ker ni bilo v njihovi vojni čorbi nič krepkih sestavin, bil je samo — m a g i n o t...

— Cepili so zadnje čase otroke proti davici in vojake proti legariji. Zdaj pa pridejo na vrsto uradniki. Cepili jih bodo proti draginji in sicer na žepih...

POHORSKA...

Kje so tiste stezice,
ki so včasih bilé,
zdaj pa cesta kam'nita,
se vije v goré!

Jaz ne maram za ceste,
za auto-poti,
zdaj že Pohorje celo,
po bencinu smrdi!

EVAKUACIJA IN SLIČNO

Šmarje pri Jelšah, bivališče mariborskih otrok = evakuacija.

Novo mesto, bivališče D. Goflje in cvička = e k s - vakuacija.

Banja Luka, bivališče v nepremičnine vtaknjenih obmejnih nacionalnih milijonov in možganskih sposobnosti njihovih lastnikov = e k s - v a k u u m - a c i j a.

JULIJA 1940 V MARIBORU

Pepe (si briše pot): »Vroče je, vroče!«

Nace (se plašno ozira): »Molči, za božjo voljo, da te kdo ne naznani radi širjenja razburljivih novic.«

NA LETOVIŠČU

»Kako krasen mir je tu. Niti ene muhe ni videti.«

»Seveda, ko je pa padla v juho!«

NOVA DOBA

V beograjski gimnaziji se je profesor sporekel z dijakinjo. Po daljšem debatiranju mu ona zabrusi:

»Gospod profesor, preostane mi samo to, da se poročim. Moj bodoči mož je v prosvetnem ministristvu in Vam bo že pokazal...«

NOVA TEŽKOČA.

Ona (možu): »To ti pa rečem, Lojze, ne misli si, da bom hodila v eni in isti plinski maski ob delavnikih in praznikih.«

ČISTOTA JE POL ZDRAVJA.

Lastnica hotela poučuje svojo novo sobarico: »Zapomnite si, da se posteljno perilo vsak dan menja. Perilo s postelj z lihim štrevilkami pride na postelje s soda številkami, a perilo s postelj s soda številkami na liha.«

KAKO JE KJE ALI: VSE NAROBE

Po hribovskih se kočah
le eleganca zbira,

na promenadi v mestu
pa takšen svet špacira.

Avtokarikatura karikaturlista

ki je Slovenec, odkrili so ga pa čisto slučajno nekje v Novem Sadu. Mož je po poklicu muzičar. Čujemo, da priredi v kratkem tudi v Mariboru razstavo karikatur slavnih Mariborčanov. Z nestrpnostjo pričakujemo otvoritve in upamo, da bo kot karikaturlist in muzik marsikomu kako lepo zagodel.

Tako-le si pa naš brihtni Janezek predstavlja

avto-karikaturo

Kr. dvorni
juvelir in dobavitelj

B. Rangus
Kranj, Dravska ban.
Res dobre ure, lepa zlatnina l. t. d.

MODROVANJE.

»Da, da, dragi prijatelji, zakon je hazardna igra!« vzdihne Peter.

»Tako, zakaj je pa oblasti ne prepovedo«, se oglasi gospod Pavel.

SODOBNO.

Profesor: »Od kedar ste manjkali, Puster?«
Puster: »Od kapitulacije Belgije, gospod profesor.«

Izpod Karavank

V MARTULJKU

so letos dokazali, da razumejo duh časa. Svet stoji dandanes na glavi, vsak dan je sto presenečenj in kar včeraj še ne sanjaš, se jutri že zgodi. Ker pa v naših lepih planinah niso mogoče svetovne senzacije, vsaj do tedaj ne, dokler bog Mars razgraja s svojimi spremljevalci, smo potuhtali nekaj, kar bo treba patentirati. V istem času, ko gozdovniki razpenjajo svoje šotore, smučarji tekmujejo po pristnem snegu in imamo torej v eni sapi poletje in zimo. Z ozirom na bliskovite akcije današnjega časa, je to treba patentirati, ker večja bliskovitost menda sploh ni mogoča.

Sploh živimo

v znamenju športa. Seveda, prednjačijo Jeseničani. Z Olimpijci so dosegli Jeseničani svetovno slavo tretjega kalibra, zato sportne volje niti pasji dnevi ne zlomijo. Za preizkušnjo naših imenitnih cest so vrli Zarjani priredili tekmo v štetju cestnih kotanj. Na delo so se vrgli z vso vnemo in jih v vsaki minuti kolesarjenja našteji po nekaj sto.

Ker pa ne gojimo

samo kolesarske športne panoge, gre delo naprej. Lani smo bili priča motoriziranih mednarodnih tekem. Motorizacija se pa za humanost ni izkazala, zato bomo segli nazaj k vzorom človeške kulture in tekmovali po zgledu plemenitih Grkov pod vodstvom »Bratstva«, ki že po svojem imenu pomeni vse nekaj drugega kakor današnje nebratstvo. Z ozirom na lokalne prilike, se tekme vrše pod geslom:

Da ne bo naš svet zaspan,
se vršil bo športni dan!

VELIKO VESELJE

je napravilo povišanje draginjskih doklad, ki ga je z znano blagohotnostjo samo od sebe speljalo podjetje »Sožitje & drug«. Zadovoljno delavstvo je sklenilo prav tako blagohotno povišati podjetju dividende in je našlo pri upravnem svetu popolno razumevanje za to akcijo.

NA RADOVLJICO

in radovljiški okraj je mimogrede poškilil bog Mars. Zdelo se mu je, da idilično zatišje nikakor ni v skladu s splošno podobo sveta. Pregovoril je ministra Elijo, naj ustvari malo vojne psihoze. Elija ga je uslišal in nas oblagodari s hudo uro.

**Prava terpentinova
krema. Mala uporaba
— najlepši sijaj**

Kinč nebeški

PRI NAS

smo sredi razcveta tujske sezone. Zato smo odprli hotel »Dolgčas d. d.« Poletna diplomacija nima sedeža v tem hotelu, ker bi se ji marsikaj pokvarilo. Senzacija željne tujce pošiljamo v Vintgar in v Poključsko luknjo. Veliko privlačnost so pokazale naše lepe Gorje, kjer na občini žemlje jedo in vsepovsod za tujski promet imenitno skrb. V nekih ozirih so naše divne Gorje celo prekosile sam naš kinč nebeški, prelepi Bied. Za razvedrilo v naših časih, ko je Gorenjska pravo zatišje za marsikoga slabih živcev, so instalirali radio aparat najnovejšega patenta. In sicer v preprosti naravi, da je užitek popoln. Ker pa vsaka nova, nepreizkušena stvar včasih takoj ne funkcijonira, se je tudi našemu aparatu nekaj pokvarilo. Vendar je zaninjanje zanj veliko, ker bomo z njim preizkusili novo vabo za dvig tujskega prometa. Ta je pa naši Gorenjski prepotreben!

IZ BELEŽNICE G. KORUZE

Resnica je, da sveti sonce najbolj v najtemnejši Afriki.

To bo sreča. Videl sem filmsko igralko v srajci. Šla je zjutraj mimo okna, ko sem se oblačil.

SUMLJIVA VALUTA.

»Morebiti še eno pivo, gospod?« vpraša natakar gosta.

»Hm«, pomisli gost, potem pa pravi: »Če popijem še eno pivo, ga bom plačal z glavobolom.«

»Potlej pa rajši ne, takih plačil ne sprejemam.«

D. Goflja:

Zadolženega uradnika tožba

*Pred časom bil sem še gospod,
dandanes pa me jemlje zlod,
če vpraša kdo, kam plovem,
tako se mu odzovem:*

»V dolgove!»

*Draginja rase vedno bolj,
krompir je drag, je drag fižol,
ko plača se ne zgane —
kam pot mi preostane?*

V dolgove;

*V pisarno lezem jaz vsak dan,
ker takšen mi ukaz je dan,
ta trud se ne plačuje —
jaz lezem vedno huje*
v dolgove!

*Ko pride prvi v mesecu,
je konec srčnega miru.
Kam stisnem boro plačo
naj? V stan, odev, jedačo?*
V dolgove!

*Če kupim mesečni krompir,
vso plačo vzame mi huđir,
za stan pa se obrišem!
Kam ta izdatek pišem?*
V dolgove!

*Le kam to pelje, kam to gre:
če stan odrinem med dolgē,
bom hitro deložiran
in vedno bolj pritiran*
v dolgove!

*Tak stvari se začaran krog,
ne najde iz njega niti bog
poti ne, niti zlod;
le jaz vem, da me vodi*
v dolgove!

*Če plačam stan, kje naš bo kruh?
Če plačam kruh, za stan bom suh,
a s čim se bom oblačil?
Kot Adam bom pešalil*
v dolgove!

*Mi taka je življenjska pot,
od zgoraj suh sem, suh od spod;
ko v pokoju se priplazim,
tedaj najbolj zagazim*
v dolgove!

*Ko ugasne mi življenjski dan,
na puf bom v temno jamo djan —
in žalostne ostale
so knjige že vpisale*
v dolgove!

*Priromal gor bom, v sveti raj,
bo vprašal bog me: »Verješ v kaj?«
Bom odgovoril fino:
»Jaz verujem edino*
— v dolgove!«

MODERNA VZGOJA.

»Tonček, kaj bo pa rekla mama, ko bo videla, kako slabo izpričevalo si dobil?«

»Nič ne bo rekla, teta. Zmenila sva se že z očetom, da ji kupiva nov klobuk.«

DOGODIVŠČINA.

Gospa baronica je bila zelo strahopetna. Stanovala je v neki vili blizu mesta. Ob eni ponoči je nekdo zelo močno pozvonil pri hišnih vratih in zbudil baronico iz težkega spanja. Vsa prestrašena in preplašena se je splazila k oknu in ker je zopet zvonilo, ga je boječe odprla.

Spodaj se je oglasil globok moški glas: »Obžalujem, da sem Vas moral zbuditi, toda eno okno v Vaši vili je odprto.«

»Za božjo voljo, katero?«

»Tisto, skozi katero ravno gledate!«

ŠE NI KONČALA.

Petletna Marica je bila od očeta ostro pokarana in se je nato strahovito razjokala. Ko ji je prvič zmanjkalo sape, je vzela mati robec, da bi ji otrl solze. »Le pusti«, je rekla Marica, »saj bom še naprej jokala.«

ČISTO ZLATO.

Gospodična pride k zlatarju in mu zaupno predloži zlat prstan.

Gospodična: »Oprostite da vas nadlegujem, toda rada bi vedela, če je ta prstan iz pravega zlata?«

Zlatar: »Brez skrbi, gospodična, to je pristno zlato; gospod, ki ga je kupil, je ostal še 100 dinarjev dolžan zanj.«

BOJAZEN.

1. stara devica: »Zakaj se pa jočeš, Genovefa?«

2. stara devica: »Oh, tako se bojim. Ženitovanijska agentura je prišla v konkurz — jaz sem bila tam vpisana in zdaj me je strah, da me ne bodo šteli med inventar.«

RUTINA.

Gospodar: »Vi bi radi vstopili pri meni v službo. Ali ste vajeni živali?«

Hlapec: »Kar sem živ, sem takorekoč vedno pri konjih.«

Gospodar: »To je že nekaj, a ne dovolj. Glavna stvar je pri meni prisotnost duha. Če bi na primer skočil tiger iz kletke, kake korake bi napravili v tem slučaju?«

Hlapec: »Vsekakor dolge.«

DOVOLJENJE.

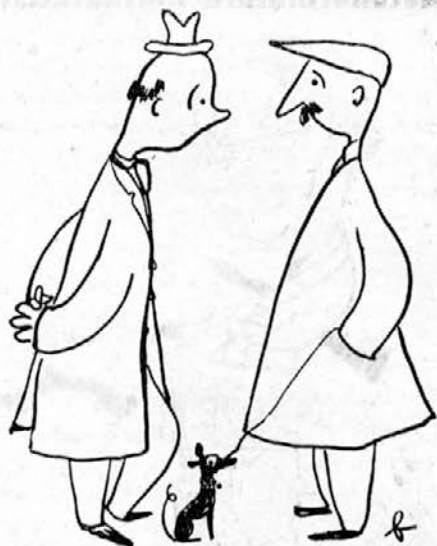
Sluga Jošt je napravil na gospoda župana prošnjo, naj mu dovoli nositi brke in brado. Gospod župan je napisal na prošnjo: »Dovoljujem, da nosite brke, toda samo izven službe.«

ŠOLSKA NALOGA

V osnovni šoli so pisali nalogo: »Kaj bom, ko bom velik.«

Franček je napisal:

Najpred bom sel i gimnasijo. Potem pa bodem kaplan, nato pa bom zupnik. Kadar pa bodem zupnik, bom zaslužil dosti denarja. Kadar pa bodem zaslužil dosti denarja, pa si bodem pri gozdi lepo hisiko kupil. V hisiki pa bodem do smrti zadovoljno živel s svojo zeno, ki me bode, da mela...«

PASJA PAMET

1. gospod: »Ali mi verjamete gospod, da so nekateri psi pametnejši od gospodarja?«

2. gospod: »Kaj bi ne verjel! Moj je tudi tak!«

NERODEN ODGOVOR

Mirkov oče je orožnik. Ko so nekoč imeli obisk, so govorili o tem, kaj bo kateri, ko bo odrasel. Vprašali so tudi Mirka, ki mu je sila všeč očetova uniforma:

»No, Mirko, kaj pa boš ti?«

Mirko: »Jaz se bom pa učil za ateka...«

ZRNA MODROSTI

Žalost je kakor policija, ki pride šele takrat, ko je bil zločin že izvršen.

Tajnost je to, kar jaz vem, da ti veš in kar on ve, da mi vemo in se mi vsi trije delamo, kakor bi mi tega ne vedeli.

Zadaj in spredaj

Če se zadaj osuši, tudi trebuh svoj zgubi...

DOMIŠLIJA

Nikoli še nisem bil v tako zatohlem hotelu. Nikakor nisem mogel zaspati. Težak, slab zrak v neprežračenem prostoru mi je pritiskal na prsi in me dušil. Skušal sem odpreti okno, ki pa je bilo pretrdo zapahnjeno.

Brez spanja sem se premetaval sem in tja. Obupan sem končno vstal, si ovil okrog desnice brisačo — in z močnim pritiskom vlomil šipo.

Nato sem legel in globoko vdihaval. Kako blagodejen zrak je zaplaval po sobi, kako so se mi razširila pljučna krila! Globoko dihačo sem v nekaj trenutkih trdno zaspal.

Drugo jutro sem moral plačati ubito ogledalo...

STVAR OKUSA.

Jožek: »Čestitam, Miloš, čestitam! Slišal sem, da si se zaročil z bogato gospodično. Kakšna pa je?«

Miloš: »Ne vem kako bi rekel, meni se niti najmanj ne dopade.«

NEZAUPLJIVOST

Žena: »Koliko je ura?«

Mož: »Radio je baš napovedal devet.«

Žena: »Mar še vedno verjameš vse radijskemu napovedovalcu?!«

Sprememba

Gospod Peter Kozolec je dobil od svoje soproge iz kopališča sledeče pismo:

»Ljubi Peter!

Sporočam Ti, da se že mnogo bolje počutim in da sprememba zraka zelo ugodno vpliva name. Vsi, ki sem jih spoznala tukaj, trdijo, da ima sprememba zraka zelo ugodne vpliv na zdravje. Sam kopališki zdravnik, ki je vsled svojih sposobnosti pri damah zelo priljubljen, mi je rekel: »Videli boste, gospa, kako bo sprememba ugodno vplivala na Vas!« Tudi podporočnik Radivojevič, ki dobro pozna ta zrak, mi je dejal: »Gospa, sprememba je odlična stvar!« Pa tudi neki mladi suplent z ljubljanske gimnazije, ki je zelo učen človek in strokovnjak za raziskovanje zraka, mi je rekel: »Gospa, videli boste, kako Vas bo sprememba osvežila.«

Tako mi pravijo vsi, ki sem jih spoznala, pa tudi sama že čutim, da mi sprememba zelo prija.!

Poljublja Te Tvoja

Milka.«

Na to pismo je odgovoril gospod Peter s sledečim brzojavom:

»Radi spremembe pridi takoj domov. — Peter.«

LAHKO POČAKA

Ona: »Vaša snubitev je zame sicer zelo laskava, toda baš včeraj sem obljubila svojemu zaročencu večno zvestobo.«

On: »Oh, nič ne de! Toliko časa pa že lahko počakam.«

DVA SIROMAKA

»Denarja nimam, siromak, toda delo vam lahko dam.«

»Ne, hvala! Če pa nimate denarja, da bi mi delo plačali.«

GOSPA ODBORNICA

Odhajajoč na sejo damskega odbora, obstoji gospa Minka pri vratih svojega stanovanja in zapove:

»Torej, mož, pazi na otroke, da kaj ne store in vi otroci pazite na papana, da ne uide v gostilno!«

DOBAVLJAČ.

Gospa X: »Odkar so na žegnanjih prepovedali tepenje z kuhljami, pa moj mož nikamor več ne gre.«

Gospa Y: »E? Paj se je mar tako rad tepel s kuhljami?«

Gospa X: »Tisto ne, a zdaj ne more več zabavljati in zmerjati, pa ne gre raje več na žegnanje ter ostane doma.«

DOTA

Žena: »No, ljubček, le nikar ne bodi sentimentalni. Jaz že več ne vem, pri čem da sem. Če bi ne imela dote, bi ti zdaj ne sedel na mehkem fotelju poleg mene.«

Mož: »Res je! A če bi ti ne imela dote, bi tudi ti ne sedela poleg mene kot moja žena.«

DIKTATOR.

Nek diktator je prišel v nebesa in je zahteval od Boga, da ga pusti za nekaj časa na božji prestol. Bog mu dovoli, toda le za 5 minut. Diktator stopa s triumfom proti prestolu najvišjega, ki ga obkrožajo angeli in svetniki. Komaj sede, že nervozno udari z nogami ob tla in reče: »Hitro, hitro! Kje je pa fotograf?«

Zastarela vojska

Matjaža vojska speča
že dolga leta čaka,
od nikoder ni junaka,
ki lotil bi se meča.

Junak živi še v frazi
in meč je za parado,
zdaj bomba, tank, torpedo
sovražnika porazi.

Velika razprodaja Češki magazin, Maribor

Prodajamo od 20-30% cenejšje od znano nizke in stare cene. — Zato pohitite vsi v ...

Ne zamudite prilike, dokler zaloga še traja!

Kokoši med seboj

Putka: »Tetka Kokodajska, kje pa je danes tvoj mali rjavi Kokodak?«
Kokodajska: »Same nevolje imam z njim. Morala sem ga dati v bolnišnico. S sosedovim sta mi včeraj neke iztaknila jajce. Z njim sta seveda spet igrala nogomet, pa si je Kokodak zlomil nogo.«

NI SAM KRIV.

Oče: »Sram te bodi, Mihec! Jernejček je prav toliko star kot ti, pa je že v drugem razredu, ti si pa zaostal. Le kako je to mogoče?«

Mihec: »Jernejček ima najbrž bolj nadarjene starše.«

RAZLOČEK.

Milena: »Ne razumem te, Ančka, kako si mogla Milana odsloviti in se odločiti za Zdravko. Če ju primerjam ... Milan je zmerom boljše oblečen in ...«

Ančka: »Ti tega ne razumeš! Milan ljubi sebe, Zdravko pa mene.«

Bell ami - v Ljubljansčini (Rima zaudarja na Sašo Sedlarja.)

Jest bi bil
strašno rad
bell ami,
sam na vem,
kok se to
naredi,
prauja: greš
tku pu cest,
maš naenkrat
kp nevest.
Pol pa vsi
prauja: glej
bell ami.

Prou za prou
je čist fajn,
jest bi že,
ampak kaj,
ko pa men
nč na gre,
zadnč sm
jo mau objeu
pa mi taka
prsoli
de naum nkul,
jest že ne,
bell ami.

Novice iz bele Ljubljane

Dopisnik Cene

Po odhodu študentov Ljubljana ni več pravega lica. Ob soncu se pasantje leno premikajo, da jim ni treba uporabljati »Antipotina«, če je pa vreme deževno, udobno vedrijo po kavarnah — odnosno tovarnah za fantastične govornice ... Mesto je precej »evakuirano«, vse, kar je moškega je na »počitnicah«, ker se je taborenje letos — zaradi mednarodne krize — precej razpaslo ...

Te dni smo imeli v Ljubljani drž. prvenstvo v sabljanju, ki spada med srednjeveške navade. Mednarodni »turnirji« so se povsem modernizirali, na njih nastopajo velike množice »tekmovalcev« s strojnimi in topovi brez gracioznih sabljic in floretov. Romantični časi praktične uporabe sabljaškega športa so za nami. Ljubljanski Romeo brani svojo Julijo z revolverjem in — mesečno plačo ...

ČASTNA BESEDA.

Zofka: »Ti brezvestni zapeljivec! Meni si dal častno besedo, da me boš vedno ljubil in zdaj hočeš vzeti drugo! Mislila sem, da ima človek le eno častno besedo!«

Miloš: »Saj jo tudi imam. In zato sem tebi dal častno besedo tudi vzel nazaj in jo dal drugi.«

SIGUNOST JE SIGURNOST.

»Koliko ste stari?« vpraša zdravnik novo bolnico.

»Ob sv. Jakobu jih bom 67«, odgovori kmetica.

»Nisem vas vprašal«, jo strogo zavrne zdravnik, »koliko jih boste, ker tega ne morete vedeti, kadar pridete v bolnico. Vprašam vas, koliko ste stari.«

PREVEČ JE BIL PRIDEN.

Papa je malemu Petrčku dostikrat zabijeval, da mora biti priden, drugače mu šorklja ne bo prinesla bratca. Čez nekaj časa dobe pri Petrčkovih dvojčka.

»Očka«, vpraša Petrček, videč, kako žalosten obraz dela papa, »če nisem bil nemara preveč priden?«

USPEH.

A: »Ne zamerite, prijatelj, da vas nekaj vprašam. Za vaši hčeri, ki se učita peti, plačujete po 30 dinarjev od ure? Ali ima to učenje kak uspeh?«

B: »Mislim da Poglejte, sosedovo hišo so lani cenili na 70.000 dinarjev, letos sem jo pa jaz dobil za 45.000 dinarjev. Ali ni to uspeh?«

Kompletnih letnikov „TOTEGA LISTA“ 1939

v platno vezanih, imamo še nekaj na razpolago. Cena Din 70.- s poštnino vred. Naročila prevzema naša pisarna na Aleksandrovi c. 30.

MORDA IMA PRAV.

Mati: »Pišeš vabila za objavo poroke?«
Hčerka: »Da mamica.«

Mati: »Ne pozabi eno poslati tudi zaročencu. Včeraj je bil malce vinjen, pa se morda ne spominja več.«

Naj bo hčerka ali mama,
vsaka more biti dama,
če pri Toplaku takoj
da si narediti kroj.

Se priporoča dameki krojač

IGNACIJ TOPLAK

MARIBOR, OROŽNOVA ULICA 10

KAKO JE TONČEK OPISAL KRAVO

1. Šolska naloga Krava

Krava je sesalec in domača žival. Ima šest strani na desni in na levi, zgoraj in spodaj, spredaj in zadaj. Povsod pa je prevlečena z govejim usnjem. Zadaj ima rep in na koncu šop. Z njim preganja muhe, da ne padajo v mleko. Roge rabi, da z njimi suje in gobec, da rjove. Pod njo visi mleko. Če ljudje na visečem vlečejo, pride mleko iz nje. Mleka je vedno več. Kako to napravi, še nismo vzeli.

Moška krava je vol. Izgleda prav tako kot krava, pa ni. Iz njega ne visi mleko. Zato vol tudi ni sesalec. Krava dobi večkrat teleta. Kako to napravi, ne vem. Moj starejši brat že ve. Drugega ne vem.

TEŽKA STVAR

»Vaš soprog je baje izgubil pri nesreči dar govora. To je pač velika škoda.«

»Pa še kakšna. Saj je znal tudi francosko!«

DOPISOVANJE

Stara devica: »Ti moški so sami huđiči.«

Prijateljica: »Kaj pa se ti je zgodilo? Saj sta si z enim dopisovala.«

Stara devica: »Da! Na mojo »ženitno ponudbo« sem dobila prijazno pismo; nekaj časa sva si dopisovala. Včeraj sem mu poslala svojo fotografijo, veš, tisto na kateri sem naslikana s svojim psičkom, no in danes je prišel vprašat, če mu prodam kužka.«

MIROVNI POGOJI

»No, ali si se že pobotal z ženo?«

»Čisto še ne, toda mirovne pogoje mi je že predložila. Taki-le so: nova obleka, nov klub in potovanje v Dalmacijo.«

NE IZPLAČA SE

»Torej, Jurček, v šoli si kar zadovoljen, ne?«

»Že, babica, samo škoda, da človek izgubi ves dopoldne zanjo.«

NIZKA PLAČA

»Če hočete, lahko nastopite mesto blagajnika v mojem podjetju. Plačal bi Vam 2000 dinarjev mesečno.«

»Dvatisoč dinarjev! S tako plačo se pa ne pride daleč.«

»Imate prav — moj zadnji blagajnik tudi ni prišel dalje kot do Maribora.«

INFLAGRANTI

Žena: »Frat, prvi dan je služkinja v hiši in ti jo že poljubljaš!«

Mož: »Moram tako, ko pa pri nas nobena ne dočaka drugega dne.«

Iz Kranja

NA TRGU

so se sestali zastopniki in zastopnice telečjega, kravjega, volovskega, bikovskega, prašičjega in svinjskega rodu. Po burnem in mestoma radostnem posvetovanju so sklenili proglasiti sredo, četrtek in petek za vsakotedenski govejo-prašičji praznik, ker je na te tri dni onemogočena justifikacija članov govejo-prašičjega rodu. S posvetovalnim glasom se je sestanka udeležila tudi koza kot zastopnica drobnice.

Med drugim so prišli tudi do te gale pomenka:

Teliček:

Zdaj lahko bom okrog bezljal, nihče me v smrt ne bo pognal.

Krava:

Le drži jezik za zobmi, namesto kože in kosti dajali bomo jetra, pljuča in kar premore trda buča.

Vol:

Z možgani bomo hitro preč, ker v Kranju jih ni baš preveč!

Bik:

Zato pa z vampi ne bo kraj, to ve že vsak naš papagaj!

Prase:

In svinjarij bo še dovolj, četudi manjši bo pokolj.

Koza:

Oj mekeke, oj mekeke, saj vsem še nekam dobro gre, samo za nas ni milosti, še bolj bo tekla kozja kri.

Mea culpa . . .

Trka na prsa se doktor Andrej: Mlačnost nam duše krščanske teži, treba dejanj bo namesto besed, svet se dandanes kaj čudno vrti.

Krivi, sokrivi smo vsega tega, kar ponižuje nas, muči, mori: več ko kaj drugega mnogim je mar čast, premoženje, posvetne reči.

Za cilje poslednje malokdo ve, v banko, na borzo le vsakdo hiti; nazor naš mrtva je črka ostal, sile življenjske v njem skoraj nič ni.

Trkaj, le trkaj se doktor Andrej, res plemenite so Tvoje skrbi; kadar pa spet boš oddajal svoj glas, glej, da ga znova najboljši dobi!

Prleške smešnice

V mladosti se pokaže.

Župnik pridejo k kmetu, očetu 6 otrok. Ogledujejo si jih in pripomnijo, da mora skrbeti za dobro vzgojo in jih spraviti h kruhu. Pa pravi kmet: »Oh, ti že imajo vsak svoj poklic: Zepek bo kmet, on je vedno pri živini in na polju; Efika bo šivilja, ona bi samo šivala; Lojzek bo kovač, on bi samo koval in železo premetaval; Tilčka bo doma gospodinjala, ona je vedno pri materi in ji pomaga; Franček bo profesor, neprestano čepi pri knjigah in je prvi v šoli; Tunček bo pa mešnik.« Ker kmet ni dodal za Tunčka nikake utemeljitve, župnik vprašajo: »No, po čem pa sodite, da bo za mešnika?« »Vedo, gospod župnik«, pojasni kmet, »ker hoče imeti vsakokrat dinar, kadar moli.«

ZADNJA ŽELJA

Kmet leži na smrtni postelji. Žena ga tolaži in prosi odpuščanja, če kdaj ni bilo kaj prav. Končno mu ponudi svojo uslužnost. »Povej mi, Franček, če bi kaj rad, saj veš, da ti bom naredla!« »Napravi mi tinstano zelje«, poprosi kmet, »saj veš, da sem ga imel vedno tako rad.« Ona pa pripomni: »Fh, Franček, kaj boš tak dolgo čakal!«

NI MOGLA RAZLOČITI

Mati so prepovedali Tiliki, da bi se hodila kopat. Ko je nekoč zopet ni bilo dolgo domov, vpraša: »Kje pa si bila zopet?« »Ah, mamica, kopala sem se.« »Pa menda niso bili tudi pojbari zraven«, zaskrbi mamico. »Ne nevem«, odvrne Tilika, »ko pa smo bili vsi nag!«

AGENCIJA »RUMENA RACA«

sporoča, da rumena japonsko-kitajska rasa slavi v tem letu triletni jubilej krvavega objemanja na Vzrodo. Merodajne kroge zelo veseli, da se rumenega jubileja na čast bogu Marsu udeležuje tudi Evropa. Japonske proslave imamo pod parolo:

»Le naprej, dokler nas je kej!«

Novo mejstu, njegova zgodovina in njegov ftis na mene

13. julija 1940. šolska naloga. Danilo Goflja.

Po ne ravno preveč srečno abzolviranem šolskem delovanju me je moj ljubljani oče najprej povabil f klet na tajno sejo. F klet ne zato, ker so kleti naša edina zaklonišča, temveč zato, ker se od tam ne sliši nobeno Kričanje. Pri tej seji je bila javnost izključena in zato tudi jaz ne bom dajal njenih sklepov na svitlo. Po tej tajni seji pa me je moj ljubljani Roditelj povabil na daljši oddih. Oče mi je to obelodanil z humoristično frazo: »Zakaj naj bi človek fsake počitnice se povzpenjal na planine ali pa šilil na morje f slano vodo, ko so pa na dolenskem ravno tako dobre gostilne, če ne še boljše. In zato sva krenila f zeleno Novo Mejstu, ki je na dolenskem metropola. Metropola pa se imenuje zato, ker je tam slavn hotel »Metropol«.

Srečno prišedša v Novo Mejstu, dobivša sobo in hrano z spremljevanjem cvička ter odložiša svoje kočee, sva se s ljubljanim Očetom takoj vrgla na znanstvene Egzeticije in raziskovanje Novega Mejsta. To za naše zgodovinsko in zemljepisno Torišče velezaslužno delovanje seveda nisva opravila tako kot drugi štajerski rojaki, ki prihajajo sem po istem vzvišenem cilju in zmanjka potem po Njihovih znanstvenih Egzeticijah in zgodovinskih raziskavanjih vsem gostilnam vina... Nikakor nisva bila takšna.

Torej pojdemo, kot pravimo z lepo grško besedo: »ad facta!«

Novo Mejstu, kot ga po Primožu Trubarju nazivavši, tintulirajo naši vrli dolejci, je jako zelo historično mesto. Mesto je novo Mejstu bilo že tedaj, ko še ni bilo niti vas. Točni rojstni dan Novega Mejsta ni ravno

pozneje »Sveti Anton f gojzdu«, ter mu pripopal en mlin in osemnajst kmetij f Bršljinu ter f Ločni deset kmetij. Tako so Novemu Mejstu dajale prvi pečat ponosne kmetije, kar se mu še danes pozna. Zavolo tega djetva vun so Novemu Mejstu tudi rekali »Rudolfsvert«, kar pa nikakor ne pomeni f najnovejšem pravopisu »Rudolfov vrt«, ker ni »Rudolfs vrt« Slovenska, temveč Germanska beseda! Zavolo zloga »vert« vun še ni treba, da je to slovenska beseda, drugače bi italijanski vunprik »per dio« tudi moral biti slovenska beseda, ker f slovenščini tudi nekaj pomeni.

Po svojem rojstvu se je Novo Mejstu knalu obdalo z močnim obzidjem in z najmanj sedmimi stolpi, ki so junaško odbijali turške tanke in padalce, tako da so Turki zavzeli s bliskovitim Napadom fse dolensko, samo Novega Mejsta ne. Tako ni bilo f Novem Mejstu nikoli nobenega Turka, le zdaj je eden, toda ampak ta ni Turk, temveč profesor, ki ne stori nikomur nič žalega. Zato jamčim jaz z fso Svojo davčno močjo, ker je bil moj profesor f slovenščini, kjer mi je dal »odlično«, zaslužil pa sem Cvek, kar lahko fsak trenutek dokažem s mojim pravopisom. — Tedaj, ko je bilo obzidje dozidano, so prišli f Novo Mejstu vojaki in drugi generali ter zavolo njih vun trgovci in lepe gospodične in začela se je splošna trgovina in blagostanje in sploh najsrečnejša Doba Novega Mejsta. Okoli mesta so bili jako zelo učinkoviti in kameniti gradovi, ki so tudi čuvali Novo Mejstu in so pravočasno pribežali, če se je prikazal tostran Gorjan-

»Hmeljnik« in njegova častitljiva starost na svitlo, da je že pred Kristusovim rojstvom egzistirala hmelj, in da niso zato Stari dolenci pili cvička, temveč — pivo. Vsekakor sem z tem dožnanjem mnogo prispeval k zgodovini Slovenske pivologije in pričakujem zato neko odlikovanje od pristojne oblasti, to je od Laške pivovarne! Odlikovanje lahko zavije f primerno veliko kišto in mi ga pripne po železnici na Junaško grio. Drugi, jako zelo nepristopni grad je bil in je še v najnovejšem razdobju grad »Luhnja«, ki je važen tudi iz vremenološkega vidika, ker pomeni germanje v njegovi smeri slabo vreme. F Novem Mejstu še danes pravijo: »Če f »Luknji« germi, bo dež!«

Najmočnejši grajščaki tistega zlatega veka novomejškega so bili grofi Paradajzarji. Toda ampak kolo se suče, za soncem pride luna, oziroma dež in tako sledi tudi Grofofski potenciji — inpotencija. Kratko ter tudi malo: nekdanj tako mogočnih Paradajzarjev ni več f okolišu Novega Mejsta, le fčasih zaide kakšen f pondeljek ali na petek na — Trg, kjer je na prodaj. Toda ampak so tile današnji paradajzarji rdeči, oni iz srednjega veka pa so bili Aristokratični človeki. To jako zelo spominja na Matuško Rusijo, kjer tudi ni več nekdanjih mogočnih Knjazof Paradajzarjev, temveč egzistirajo le čisto navadni in jako zelo rudeči paradajzarčki...

Tej klasicistični dubi Novega Mejsta je žalibog le prekmalu sledila doba propadanja, ko so ustanovili onstran Gorjancef za konkurencio drugo mesto, ki je slišalo na ime »Karlovac«. Tja so kmalu za tem odšli že od zgoraj navedeni vojaki in generali, za njimi so šli potem pa tudi skoro fsi trgovci. Skratka: fse blagostanje, ki je še včeraj stanovalo v Novem Mejstu, se je odpeljalo f Karlovac. F Novem Mejstu pa je ostala reščina, lakota in druge napake. Izbruhnla je pozneje za nameček tudi še kuga in okužila z smertno koso ogromno število človekof. Dalki pa so se kot nalašč vedno bolj bohotno razcvitali. Vmes so ga tudi kidali — kakor piše zgodovina — mestni Očetje, oziroma ugledni Gomistrat, ki je bil sicer naravnost smrtno protiturško orjentiran, kar ga pa ni oviralo, da je sprejel f svoj slovar, še bolj pa f svoj — žep, tisto tako značilno Turško besedo »Čaršija!« Tako je propadalo Novo Mejsto, kakor tudi njegovo obzidje fse do presvitle Marije Terezije. Seveda so popreje fsak hip izbruhnili kaki Požarji vun, ki so fpepelili fse lesene bajte in tudi druge, naker so jih meščani za prihodnji požar sezidali spet iz lesa. Tako se je nadaljevalo tisto enolično beraško življenje: meščani so se trudili na fse kriplje, da bi inscenirali fsaj nekaj Svoje nekdanje Slave. Gosposka pa se je trudila zanje z vedno večjimi Dalki. Mesto je bilo že fse obupano, ko je naenkrat zapel France Vodnik »Ilirija vstan!« in je Napoleon rodil Ilirijo f obliki francoskih in italijanskih vojakov, ki so zasedli med drugim tudi Novo Mejsto. Do-

Dogodek v mestu Gogi — letovišcar v Novem mestu

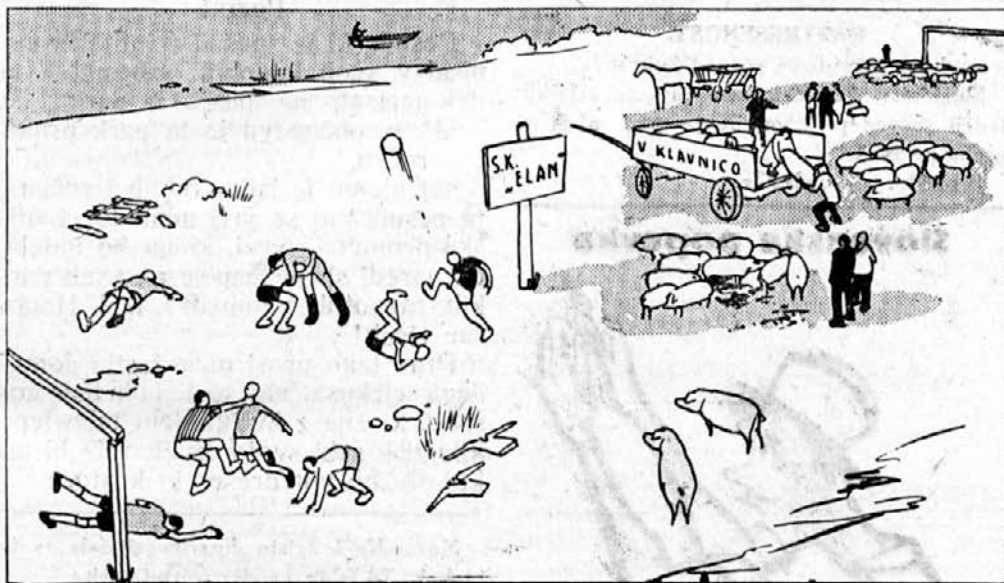
preveč točno znan. Skrit je kot pri kaki prijetni devici, ki obhaja dvajset let zaporedoma svoj petindvajseti rojstni dan. Nekateri zgodovinarji mislijo, da je njegov Rojstni dan leto 1081., drugi pa mislijo drugače, nekateri pa sploh nič ne mislijo. Vendar je zgodovinsko konstantirano, da je rojstni dan Novega Mejsta 7. aprila 1365, ko ga je Rudolf IV. naredil iz prvotnega kraja, ki se je zval »Gradec«, pozneje »Markštat« in še

cev kaki turški turban. Tako so tam stali ponosni gradovi, »Hmeljnik«, »Mehovo«, »Poganci«, »Luhnja«, »Ruperčverh«, »Grabenc« itd. Najstarejši med njimi je »Hmeljnik«, ki je obhajal leta 1885. f popolni Duševni in Telesni čistosti 1900. — letnico Svojega zasluznega rojstva, to se pravi s drugimi besedami, da je bil že pet let star, ko se je Jezus Kristus rodil. To je res lepa laž, oziroma starost. Vrhu tega nam daje že ime

lejnici so bili jako zelo veseli tega. zlasti ker so mislili, da je Napoleon neki ljudozerec, ki jih bo vse za zajtrk požrl z jesi hom in oljem, pa so potem le ugotovili, da ni praf nič slabejši od avstrijskih cesarjev, kar se je videlo zlasti f tem, da je bilo prvo Njegovo delo, da jih je pošteno obdajčil z »fronki«, kot so se pisali njegovi dafki. F zgodovini se je ohranil eni akt, kjer je francozom sodnozapriseženo dokazano, kako je nekoč Dolejska ljubezen do njih f obliki Kmečkega Punta in splošnega Boksmiča vun zbruhnila. No, kmalu so Napoleonu obležali Rusi v želodcu, nakar je tako težko obolel, da se je moral iti korirati na Sveto Heleno f Afriki. Francozi so zbežali z Do-

tiče velikosti, ni ratalo, so napravili malto za zidavo mesta z vođo, z vinom! Tako je to bil edini Gomistrat, ki je bil sezidan z vinom, kar se pa nikakor ni poznalo n sklepkih občinskih sej! Tedaj so namreč cloveki zidali z dobrim vinom, misleči, da zid tako bolj derži. To pa ne derži, da zid potem bolj derži ker drugače bi bili Francozi tudi svojo maginotovo črto z vinom skupaj spopali. Na Sanjavem griču sredi mesta čepi f po'ožaju pobožne molitve že od rojstva Novega Mejsta dalje starodavni Kapitelj. F glavnem oltarju je jako zelo mogočna slika Svetega miklavža od tintaretota, ki je največja umetnina drafske banovine, razen Celjskega mostu seveda. Ta slika pa ni tintaretotova zato,

Kmetijsko šolo, pošto, skrajno glavavstvo, 40 gostiln, eno pokopališče in druge koristne naprave. Zdravstveni dom in pogrebni zavod sta kar skupaj pod isto streho in delata lepo roko f roki in brez konkorence za dobrobit novomeščanov. Cesar ne zmore zdravstveni dom, odda pogrebni zavodu, kar pa še ne spada f kompetencijo pogrebne zavoda, pa se odda f zdravstveni dom. Tovarniških dimnikov ni nič, egzistira samo eden, in še ta je penzjoniran. Tako skrbi Novo Mejsto odlično za svoj dobri zrak. To je skoro fsa industrija. Lep sprehod nudi tudi Kapiteljski hrib, ki je imel f teku dolgotrajnega svojega delovanja kar celi slovar imen: »rozenbihl«, »rozenberk«, »pod gaugami«, »rabensberk«, »na krokarjih« itd. Zato ga pa nikakor ni treba biti sram, saj je čisto navadni hrib, torej takorekoč mertef Porkus. Sram je lahko cloveke, ki z treznim prevdarkom spreminjajo svoje imene po politični konjunkturistiki na primer takole: f avstriji se je nekdo pisal Hans Sellineggg, potem po prevratu Ivan Zelinek, nakar je šel preko Save, kjer se zdaj piše Jovan Zelenkovič. Pripravljaja se pa na podlagi sovjetsko-jugoslovanskih stikof že na ime Ivan Fjodorovič Zelenkof. Pa bi clovek kaj zameril kapiteljskemu hribu? — So pa tudi nekakšne nelogičnosti f tem mestu. Tako je na primer natpis nad eno pekarno »Vovk« in pod vovkom zapisano: »I. A.« To ni logično! Volkovi ne tulijo nikjer »i-a«! — Potem imajo športni prostor S. K. Elana. Tam imajo eni dan žogometno tekmo, drugi dan pa svinjski sejem. To tudi ne gre fkup! Res da je marsikatera žogometna tekma svinjski sejem, ni pa fsak svinjski sejem žagometna tekma. Nikakor nel Jaz mislim, da S. K. Elan nima — elana.

Na kateri strani bo več mrtvih?

lejske nikakega sledu za sebo pustifši, razen nekaj potomcev, ki pa so se do današnjega Razdobja, še bolj se pomešafši z Slovensko kervjo, že razvili f popolnoma Domačo degenerecijo. Potem se je Novo Mejsto spet nekoliko opomoglo, toda žalibog samo »nekoliko«. Rasle so nove stavbe iz tal, dafki so se malo ponižali, vsled česar je mesto začelo nekoliko bolj dihati, naselilo se je spet nekaj trgofcev in gostiln, da so imeli uradniki kam svoj denar nositi, dobili so železnico, šole, dve kopališči — dolejske in šmarješke toplice — za revne cloveke ki terpijo radi pneumatizma in f poslednjem času še Penzjoniste, ki se pet menut po upokojitvi fsi naselijo v Novem Mejstu radi pocenenega življenja in sploh cvička. Takšen je bil Duševni obraz Novega Mejsta, ko sva z ljubljnim Roditeljem prestopila Njegov mirni prag.

— F zemljepisnem pogledu namaka mesto od fseh razen od severne strani, reka Krka. Leno se vali in zelo zeha, ker ji je dolg čas. F njenih valovih, ki jih pa ni, ker je fsako gibanje f tem spokojnem mejstu policijsko prepovedano, se poigravajo ribice, tudi Somi so notri in fčasí tudi kaki kopalec. Pa tudi druge znamenitosti napihujejo poštenim domačinom dušo s veseljem. Najprej: gomistrat! Prejšnji gomistrat, se pravi Rotovž, so hoteli novomeščani imeti praf takega, kot ljubljancí svojega. Ker jim pa to, kar se

ker je, kar pa ni res, z tinto nareta, temveč ker jo je portretiral slavni španski slikar Tintareto. Tudi kosti od svetega Feliksa uživajo tu svojo zaslužno pokojnino v ljubljani domači grudi Pod zelenimi gorjanci f škripti pod glavnim oltarjem f Kapiteljau. Spavaj sladko! Bilo srečno in nasvidenje pod zvezdami! Potem imamo še f mestu gomrazijo, meščanske in druge Višje šole,

Glavna značilnost Novega Mejsta pa je mir in spanje. Tu vse jako zelo odlično spi, zlasti pa tujski promet, ki ne rodi razen tozadevnih anket in banketof nobenega sadu f obliki kakega Letoviščarja. Jaz bi za svojo osebnost sploh predlagal, da bi kralja matjaža, ki spi pod goro peco, tam vun eksvakujrali in prepeljali f Novo Mejstu, ker bi

Tujskoprometna seja v Novem mestu

tu lahko bolje spal. Samo morajo tisti defakto-
torji, ki ga bodo vun ekshumirali, paziti, da
mu ne pokvarijo brade, ki se mu ovija okoli
kamenite mize, ker novomeščani ljubijo ime-
ti vse zgodovinske imenitnosti f nedotak-
ljivem stanju. To so vidi recimo na novo-
meški policiji: Marija Terezija jim je poda-
rila štiri Policaje za javno Varnost. Novo-
meščani se tega daru še do danes niso do-
taknili, ker — koliko policajev imajo? Štiri,
— kot za časa Marije Terezije! Zadnjič pa
sta šla dva na orožne vaje, eden pa je zbolel
in tako je čuval preko 4000 meščanov eden
celi policaj! To je vsekakor lepo spričevalo,
ne toliko za policijo, kot za solidnost me-
ščanov, ker recimo, f Mariboru prideta dva
policaja na — enega samega meščana, zlasti
po policijski uri...

Tako smo s policijo končali svoj obhod
po Novem Mejestu in pojdimo f okolico, ki
je zares krasna! Gradof je tu več ko kozol-
cef. Krasne so egzoticije f Kandijo, f Šin-
helj, kjer počiva primicova Julija, oziroma
prešernov sonetni venec. Sploh so tu radi
idealistične nature delovali in se deloma
rodili tudi mnogi Besniki in zlikarji. — F
Kandiji je eni grad, nazvan »Kamen«; ta je
iz egiptovske dobe, ker mu pravijo dolejanci
»Paglejte, to je tud an kamen!« Potem imajo
f okolici šent jerneja na Petra in Pavla dan
fsako leto kojsne dirke, dan na to pa f Bru-
snicah črešnjef se, em. To je tudi narobe, ker
človek najprej črešnje je, potem šele dirka.

Najlepše ture pa nudi trška gora nad No-
vim Mejestom s svojimi krasnimi vinogradi
in še bolj krasnimi zidancami. Odtam je jako
zelo lep in čist razgled na fso dolejnsko.
Zlasti pred obiskom zidanic. Sem romajo
mnogoštevilni novomeščani, ne toliko f cer-
kev, kolikor do sodof, ki hranijo f svoji pri-
jazni notranjosti takozvani cviček, ki mu
bomo pa kar rekli vino, ker cviček pomni
f štajersčini jesih ali pa tudi ocet. Tu sva z
ljubljenim roditeljem dobila najlepše novo-
mejske ftise. Nežno telesno konstrukcijo mo-
jega očeta so ti ftisi celo preveč prevzeli,
tako da se je ves omamljen od zadaj vo-
drsaval f dolino in je potem bil celih 14 dni
spet žejen, tako žejen, da je moral spet na
trško goro, nakar je bil spet omamljen in
spet žejen, nakar je moral spet na trško
goro. Tako je nastal eni perpetuum mobile,
ki bi bil očeta skoro stalno prikeval na No-
vo Mejesto, oziroma na trško goro, da ni na-
stopil bridki dan Slovesa, ko sva odrinila na
Morje, kjer je zamenala cviček s'ana vodi.
Dober tek! In na sv'dejne: Novo Mejesto!

PREDNOST

Gospod Bizzec: »Gospod Kozamurnik, ali ste res dovolili sinu, da se je javil v pilotski tečaj?«

Gospod Kozamurnik: »Seveda sem mu. V razglasu sem bral, da imajo prednost tisti, ki že znajo leteti. Tako bo moj fant brez dvoma sprejet, ker je že v šoli ob semestru dokazal, da zna tudi za celo leto leteti...«

Krasne posnetke, kakor tudi po-
večave v najfinejši izdelavi

Vam oskrbi

Foto Japelj

Maribor, Gosposka ulica 18/I

RAZTRESENOST.

Profesor: »Je doma gospod Župevc?«

Služkinja: »Povedala sem vam že prejšnji teden gospod profesor, da je umrl in da v grobu počiva.«

Profesor: »Še vedno?«

Slovenska popevka

Skokica, nevesta mlada,
ženin bil je dolgokrak...

Iz Ptuja

Interregnum bo trajal pri nas menda do nove deževne dobe, to se pravi do jeseni. Kajti beseda »interregnum« je sestavljena iz latinske besede »inter« (med) in nemške besede »Regen« (dež) — torej: meddeževje.

Iz Celja

Le kratek čas je konjunktura, že bije ji poslednja ura, pomagala ne bo — ekspozitura.

Iz Laškega

Poziv!

Pesnik, ki je spesnil (Goflja bi napisal v svoji hudobiji »zbesnil«) in dal napisati na ploščo v parku, da »P. n. občinstvu je ta park priporočen,

saj njemu je isti v oddih izročen,« ta pesnik naj se javi nemudoma tujsko-prometni zvezi, ki ga bo najela, da naredi slične napise po vseh parkih, razpotjih, planinah i. t. d. Honorar visok!

Prav tako prosi mencežarija domačega cirkusa, naj se ji javi tisti gospod, ki zna z žvižganjem tako lepo klicati k sebi svojo družino. Dobi takoj službo kot dreser in krotilec.

Mož: »Kaj? Tristo dinarjev si dala za ta klobuk. To je že vendar smrtni greh.«

Žena: »Naj le pride ta greh na mojo glavo!«

SE NE BOJI.

»Ali se nič ne bojite, da bi naju v gozdu kdo napadel?«

»Brez skrbi, gospodična! Trikrat sem že zmagal v brzoteku.«

PROMINENTEN.

»Povej mi no Francelj, kaj pa je to »prominenten?«

»Prominenten? Veš, Lojze, tako natančno ti tega ne morem razložiti, ampak ti nisi.«

PRI IZPITU.

»Kako? Vi pridete povsem nepripravljeni k izpitu?«

»Gospod profesor, jaz sem bil vendar na vse pripravljen!«

PRIDNA ŽENA

»Veš, moj dragi, imam pridno ženo, ki je zlata vredna. Naj pridem ob eni ali ob treh zjutraj domov, vedno stoji pri vratih z metlo v roki.«

SMOLA

V neki odlični družbi pravi gost svoji sosedi: »Kakšno smolo ima človek! Pomislite: pripovedujem onemu staremu bedaku, da se mi zdi gostiteljica neznansko grda — pa se izkaže, da je njen mož!«

»Res?« se začudi deklica. »In kaj Vam je papa na to odgovoril?«

V ŠOLI

Učitelj: »Tako torej! Samostalnike moremo sklanjati. Ali pa moremo samostalnike tudi stopnjevati?«

Učenec: »Da.«

Učitelj: »Tako, tako. Katerega pa?«

Učenec: »Najemnino.«

OJ LIBANON...

Oj Libanon, Ti lepi cvet,
za Tebe vnema se zdaj svet.
Lahko se rdeče razcvetiš,
lahko pa v miru še živiš.

Oj Libanon, Ti cvet krasan,
prevroča Tvoja je ravan,
si vendar mnogim všeč tako,
da nanjo škilijo zelo.

Oj Libanon, Ti lepi cvet,
naj le Te občuduje svet,
zavidamo Te čisto nič,
občudovanje je — hudič!

VESELO NAKLJUČJE

Za tiskovnega atašaja pri našem poslaništvu v Moskvi je bil imenovan profesor Moskovljevič.

ZMEDA

Včeraj prijatelja,
danes nič več,
jutri sovražnika,
to je preveč!

ŠKOT V CERKVI.

Med mašo vrže neki škot po pomoti v nabiralnik pol funta namesto pennyja. Iz cerkve odhaja ves pobit.

Prihodnjo nedeljo se mu bliža cerkovnik s puščico in škot mu namigne, naj pride bliže. Zašepče mu na uho: »Plačal sem za leto dni naprej!«

ZGREŠEN POKLIC

K dunajskemu lekarnarju pride možak in zahteva, naj mu da uspešno zdravilo proti zaprtju. Lekarnar ga vpraša:

»Katerega leta ste rojeni?« Ko zve, vzame iz prve posode neki prašek. Nato vpraša:

»V katerem okraju stanujete?« Bolnik mu pove, a lekarnar vzame prašek iz druge posode, ga zmeša s prvim ter vprašuje dalje:

»V kateri ulici stanujete?« S police vzame tretjo posodo in prašek primeša prvima dvema.

»V kateri številki stanujete?« je radoveden dalje in primeša četrti prašek. Ko je opravil to, vpraša pacienta, v katerem nadstropju stanuje...

Po odgovoru vseh pet praškov dobro premeša, jih vsuje v kozarec vode in ponudi: »Takole, gospod, to zdaj popijte, potem pa nemudoma na tramvaj in čim hitreje domov...«

Možak popije, ujame tramvaj, se pripelje do doma in steče po stopnicah...

Naslednjega dne se vrne k lekarnarju:

»Gospod lekarnar, škoda Vas je! Vi ste popolnoma zgrešili svoj po-

klic. Na vsak način bi morali postati inženir. Pri meni ste se včeraj zmotili samo za en meter...«

NA CARINI

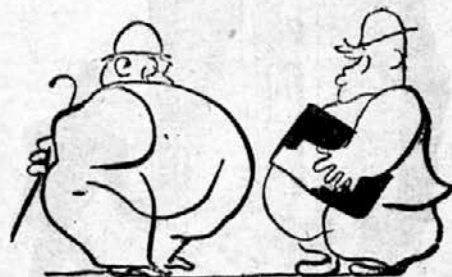
Samuel je šel s svojim psom iz Budimpešte na Dunaj. Seboj je imel dva zavoja. Ko je prišel do meje, so vstopili cariniki in vprašali: »Kaj imate v teh paketih?« »Nič« je odgovoril Samuel, »v enem je perilo, v drugem pa hrana za tega psa.« »Odprite zavoje!« se je glasilo povelje. Ko je Samuel zavoje odprl, se je pokazal tobak. Uradnik jezno reče: »To je hrana za psa? Saj to vam noben pes ne bo žrl!« Samuel pa mirno odgovori: »No, moj Bog, če tega ne bo žrl, pač nič ne bo dobil!«

TUJKA.

»Sam vrag se spoznaj pri tujkah. Moj svak pravi antipatija, moj prijatelj pa avtonomija.«

»Oprosti. Toda med tema dvema pojmom vendar ni nobene analogije.«

»No, vidiš, ti pa zopet praviš: analogija!«

Na cesti debeluška sta po letih se sestala, obilno prednjo porčijo drug drugemu ogled'vala.

»Kako?« vprašali boste nas, »da sta se tak zredila?« To tajnost dobrogojstva bo vrstica zadnja odkrila:

»Večernik« pač poznamo vsi, v njega te slabe čase — če hočeš, da boš ves cvetel — kar male daj oglase!

V ŠOLI

Učitelj razlaga o kovinah. Na koncu še enkrat ponovi.

»Zlahtne kovine: zlato in srebro ne zarjave. Kdo mi ve povedati še kaj, kar ne zarjavi?«

Janezek: »Stara ljubezen, gospod učitelj!«

DOBER PREVOD.

Nekje se je na neki naši gimnaziji zgodilo sledeče: Profesor latinščine je dal dijaku, ki je znal le slabo slovensko govorico, prevesti tale stavek:

Memoria exercenda est.

Dijak je stavek kolosalno prevedel takole: Spomin je uriti se imajoč.

Mož je naglasil srečnji zlog namesto prvega, profesor pa je zagodrnjal:

»Pri vas že mogoče, pri meni pa ne!«

Pesem bogatina

Jej, jej,
Kaj bo pa zdej??

Zase sem grabil,
druge pozabil,
zdaj pa od rente
dam naj procenle!
»Prazni mošnjček,
ljubi moj striček,
rekla bo vlada.
Ves up in nada
gresta po vodi.
Vzemi ju zlodil!

Jej, jej,
kaj bo pa zdej?!

V japonski restavraciji

Natakar: »Izvolite gospoda, današnja specialiteta!«

Sodobno

1.

2.

3.

VEČNA MLADOST.

Janko: »Vinko, tvoja žena je vsak dan mlajša.

Vinko: »Res je, res, — zato se pa bojim, da je ne bodo še v drugič vpisali v krstno knjigo.«

Popevka

o tem, kako so se premnogi, mali in veliki, ušтели.

Nacek v šoli se ušteje,
cvek dobi za to;
oče ga doma namlati,
fantu je hudo.

Ljuba ljubega ogreje,
srečna dolgo ni;
ljubi gre, pusti ji dete,
njo srce boli.

Vdovec gleda za dekletom,
marsikaj ji da;
dekle se mu pa za hrbtno
noč in dan hahlja.

Kandidat je že poslanec
med prijatelji;
ko glasove mož prešteje,
stelčka nikjer ni.

Bančnik gleda za profitom,
pa pomoti se;
glej, bankir je v konkurzu,
ječa ga požre.

Diplomat nastavlja zanke,
se ujame sam;
brž v politiki zavoziš
in ne veš več kam.

Špekulant prav rad spodnesel
strica bi po tleh;
hujskal lačnega je brata,
naj ga sune v meh.

Stric je prav mogočno kilnil,
brat se je pa zbal,
in se sam na špekulanta
v jezi je zagnal.

Bolj ko Nacek, ljuba, vdovec,
bančnik, kandidat,
naš se špekulant uštel je
bolj ko diplomat.

Salamenska ta nezgoda
tole nas uči:
Kdor za druge jamo koplje,
sam se v njo zvali!

KER SE JE ZVEZA

med Anglijo in Francijo poglobila v
ognjenih topovskih stikih, so se do-
cela razrahljali diplomatski odno-
šaji. Šlo je po preizkušenem pravilu:
Kadar spregovore topovi, utilnejo
diplomati.

NAŠI DIJAKI

so se slabo odrezali pri zastareli kla-
sični vzgoji, pač pa so se temeljito
izkazali v najmodernejših, za naš čas
velevažnih vedah. Odlično se pre-
stali izpite za padalce, ker jih je pre-
težno število pocepalo.

Korektura

Veste, kaj je korektura?

Tega ne veste?

Korektura je sledeče:

V rokopisu stoji stavek: »Ko je te-
lesni zdravnik njegovo veličanstvo
opozoril: »Veličanstvo, Vaš nahod je
veličanstven!«, se je njegovo veli-
čanstvo vzravvalo in reklo: »Veli-
čanstven nahod! Na meni je vse ve-
ličanstveno!«

Ta rokopisni stavek damo v tisk.
In kaj je stavil stavec?

»Ko je telesni zdravnik njegovega
veličanstva opomnil: vzravalo in re-
klo: lechoddadi.«

To korigiramo z nadčloveško po-
trpežljivostjo in hitro dobimo korek-
turo v spremenjeni obliki:

»Ko je telesni zdravnik njegovo
veličanstvo opozoril/4, se je njeg-ovo
veličanstvo: vzravvalo 33,03% na-
hod š!«

To kar je bilo prav, postane na-
pačno, in to kar je bilo napačno, po-
stane še bolj napak.

Zato nikoli ne bomo doumeli, ka-
ko pravzaprav tiskano nastane.

PREPROSTA REŠITEV.

Ona: »Dragi, pusti me v Dalmacijo, vsak
dan kom mislila natel«

On: »Draga moja, ostani rajši doma in —
misli na Dalmacijo!«

PRIJATELJSKI RAZGOVOR

»Očka, kaj je prav za prav finančni genij?«
»Sinko, to je tisti očka, ki lahko zasluži
več, nego mama potroši.«

KONTROLA.

Mati sinu: »Zakaj pa natikaš kapo na gla-
vo, če se umivaš?«

Sin: »Rekla si, naj si umijem obraz. Kako
pa naj sicer vem, kje ncha obraz.«

NOČ IMA SVOJO MOČ

Komponist: »Ne vem kako je to, da sem
vedno le ponoči razpoložen za komponira-
nje.«

Libretist: »Nič čudnega, saj je znano, da
se ponoči najlažje krade.«